

Biisonien aikakausi Loimaalla on päättymässä

Loimaa/Niinijoki

Marika Timonen

Lauma lepäilee keskipäivän auringossa kottaraisparven ympäröimänä. Laitumelle kaartava auto saa eläimet jaloilleen. Uteliaina mutta varuillaan ne astelevat muutamia askeleita lähemmäs. Arvioivat, onko tulijoista vaaraa.

– Kun istumme tässä peräkärryn kyydissä, eläimet eivät ajattele meitä ihmisiksi, Erkki Hollo sanoo. Erkki ja Maarit Hollon mukaan biisonit eivät hötkyile turhasta. Ihmistä ne mieluummin väistävät, mutta yksinään ei laumaa kannata jalkaisin lähestyä.

– Jos vaara uhkaa, biisonit kyllä puolustavat itseään.

Heikintalon tilan biisonit ovat puolivillejä eläimiä, joita ei ole yritetty kesyttää. Ne saavat käyskennellä tilan laajoilla laitumilla nykyisin melko rauhassa, sillä tila on luopunut matkailutoiminnasta. Myös biisoneista tila on luopumassa. Aiemmin lähes 130-päinen lauma on kutistunut noin 20 eläimeen.

Biisonit tulivat Heikintalon tilalle vuonna 1998.

Erkki ja Maarit Hollo sekä Erkin veli vaimoineen ryhtyivät kasvattamaan biisoneita lihantuotantoon ja oman ravintolan tarpeisiin. Biisonit olivat myös matkailuvaltti.

Belgiasta hankittiin ensimmäiset kymmenen hiehoa ja kaksi sonnia. Vuoden päästä tuli kymmenen hiehoa lisää. Tämän jälkeen lauma lähti nopeasti kasvamaan. Alkuperäisistä hiehoista on vielä jokunen jäljellä.

– Tarhattuna biisoni voi elää 40-vuotiaaksi, Erkki Hollo kertoo.

Biisonit poikivat paitsi vasikoita myös monia mielenkiintoisia juttuja, joita Hollot eivät olleet edes osanneet ajatella.

– Olemme tutustuneet moniin ihmisiin ja saaneet uusia ystäviä ympäri Suomen. Olemme myös saaneet paljon tietoa asioista, joista emme tienneetkään, Maarit Hollo sanoo.

Heikintalon tilan biisonilaitumella on muun muassa tehty muotikuvauksia, joissa mukana oli huippumalli Angelika Kallio. Tilalla on käynyt vierailulla Yhdysvaltain suurlähettiläs, jonka luokse Hollot ovat tehneet vastavierailuja. Monenlaista muutakin Holloille on biisonien innoittamana ehdoteltu, mutta kaikkeen ei ole voinut suostua.

Biisoni-innostus kantoi kymmenisen vuotta, ja olisi ehkä voinut kantaa jopa pidemmälle. Ainakin biisonin liha on Hollojen mukaan tehnyt hyvin kauppansa

2010-luvun vaihteesta alkaen lauman kokoa on kuitenkin pienennetty.

– Biisoneihin olisi tarvinnut satsata ja suurentaa laumaa. Mutta aika ei riittänyt, kun kaikki olimme tilan ulkopuolella töissä, Erkki Hollo kertoo.

Maarit Hollo lisää, että toimintaa ja tilan tuotteita olisi pitänyt tuotteistaa.

– Mutta meistä kukaan ei ollut markkinointi-ihminen.

Ihmisten kiinnostus biisoneihin keskittyi pitkälti kesäaikaan. Hollot toteavat, että pelkällä kesäsesongilla ei tule toimeen. Toiminnan keskittyminen kesään myös kuormitti tilallisia.

– Tuntui, ettei ollut yhtään vapaa-aikaa, Maarit Hollo huokaa.

Vaikka biisonit ovat melko huolettomia, terveitä ja helppohoitoisia, niistä on Hollojen mukaan ollut oma vaivansa.

– Muutaman kerran ne ovat esimerkiksi karkailleet.

Syömistäkin biisonit vaativat paljon ja lauman ollessa suurimmillaan tilalta alkoi loppua laidunmaat kesken.

Biisoneita ei meidän juttutuokiomme pitkään kiinnosta tai tulevaisuus huolestuta. Ne tuijottavat meitä

jonkin aikaa muutaman metrin päästä, kunnes lähtevät vaeltamaan loitommalle omaan rauhaan.

Tomupilvi pöllähtää ilmaan lauman vaihtaessa laidunta.

Tullessaan biisonit muuttivat tilan elämää ja tuotantoa.

– Viljely muuttui heinävaltaiseksi, Erkki Hollo kertoo.

Biisonien lähtiessä tila elää taas muutoksessa. Hollot arvelevat ainakin viljan viljelyn taas lisääntyvän.

Mutta mitä muuta muutos tuo tullessaan, se on vielä avoinna. Yksi vaihtoehto on, että sorkkaeläimet vaihtuvat kavioläimiin.

– Eläimet ovat aina olleet meille tärkeitä, Maarit Hollo sanoo ja kertoo tilan laitumilla laiduntavan jo nyt ravihevosiä.